

Co pro mě znamenají knížky

Nevím, jestli existuje slovo, které by vystihovalo význam čtení v životě člověka, ale určitě vím, že čtení není jen relaxace a zabíjení času, když vám rodiče zakáží počítač nebo playstation, a není to ani pouhé získávání informací či fantasmagorických výmyslů. Čtení je jako modlitba, při které vám slova do úst vkládá bůh, který se na vás dívá z vnitřní strany obalu, modlitba, která se neustále mění, může se i opakovat, ale nikdy nepřestane udivovat. Je to pout', kterou vykoná každý čtenář, ať už v pohodlí polstrovaného křesla, na sedadle autobusu či tramvaje nebo o poledních pauzách dělicích chvilkou klidu jednotvárný den plný dřiny, postavené z cihel a cementu, nebo utakné z právnických klíčků. Mou pout' za mě začali rodiče. Když jsem ještě neuměl chodit, poponášeli mě vpřed pomocí Krtečka, Křemílka a Vochomůrky či jiných leporelových knížek. Když jsem začal chodit do školy, začaly se objevovat první známky mého pozdějšího zaujetí knihami. Zápis ve čtenářském deníku jsem měl vždy hotový jako první, jen jsem ho pak nechal doma a zapomněl odevzdat. Po pravdě však musím přiznat, že Sněhuláci z Mrkonos a Příhody strejdy Ježka mě absolutně nezajímaly.

Petr Vosecký, tercie A